

Arrest

nr. 162 141 van 16 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. HARDY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Bagdad, de Iraakse nationaliteit te bezitten en Arabier van origine te zijn. Eind 2014 zou u op uw Facebookprofiel een filmpje hebben gepost van een incident dat in Basrah plaatsvond tussen twee Britse ingenieurs en enkele sjitische arbeiders die aanhangers waren van de Sadr beweging. Bij dit incident zouden de ingenieurs sjitische symbolen van hun wagen hebben verwijderd waarna zij hard werden aangepakt door deze arbeiders. U zou bij dit filmpje een commentaar hebben toegevoegd waaruit bleek dat u de daden van deze arbeiders veroordeelde. Uw oom (A.A.W.), zelfs een sjiet en aanhanger van de Sadr beweging, zou boos geweest zijn omwille van wat u op Facebook had gepost. U zou naar zijn huis zijn uitgenodigd en hij zou u duidelijk hebben gemaakt dat u dergelijke uitlatingen niet meer mocht herhalen. Na een gesprek tussen uw oom en uw vader daags

nadien zouden jullie problemen min of meer zijn uitgepraat. Enkele maanden later zou u uw neef, de zoon van (A.A.W.), hebben opgebeld na een voetbalmatch tussen Real Madrid en Barcelona. Omdat uw favoriete ploeg gewonnen had en die van uw neef verloren, wou u uw neef op deze manier plagen. Dit zou echter niet in goede aarde gevallen zijn bij het gezin van uw neef. Deze keer zou uw oom (A.), die tevens als juridisch adviseur fungeerde voor de sjiiitische militie Assaëb Al-Haq (AAH), zo kwaad zijn geweest dat hij uw naam had doorgegeven aan een gewapende groepering. Uw oom en zijn echtgenote zouden jullie hebben gewaarschuwd dat deze groepering elk moment jullie huis kon binnenvallen, maar zouden niet verduidelijkt hebben over welke groepering het ging. Diezelfde nacht nog, op 2 maart 2015, zou u op het vliegtuig richting Turkije zijn gestapt. U zou zich nog een kleine maand in Turkije hebben begeven en in deze periode zou een dreigbrief van AAH bij jullie thuis zijn aangekomen. U diende uiteindelijk op 18 mei 2015 een asielaanvraag in België in.

Enkele dagen na uw aankomst in België zou u van uw familie in Irak te horen hebben gekregen dat jullie huis deels werd afgebrand. Omwille hiervan zou uw familie naar Turkije zijn gevlucht. Ondertussen zou uw oom contact hebben opgenomen met hen en duidelijk hebben gemaakt dat hij enkel met u een probleem heeft en niet met de rest van uw gezin. Hij zou de schade van de brand vergoeden aan uw familie en zij zouden van plan zijn snel naar Irak terug te keren.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart d.d. 5/08/2013, uw nationaliteitsbewijs, uw kieskaart, twee lidkaarten van de karateclub en de enveloppe waarin uw documenten u werden toegestuurd. Daarnaast legt u ook een kopie/print neer van de woonstkaart van uw vader, de dreigbrief van AAH en van de brand in jullie huis.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b).

Omwille van verschillende redenen kunnen uw beweerde problemen in Irak niet geloofwaardig worden bevonden.

Vooreerst zijn er verschillende tegenstrijdigheden te bemerken tussen uw verklaringen zoals u die aflegde kort na uw asielaanvraag bij de DVZ (Dienst Vreemdelingezaken) en zoals u die aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS enkele maanden later.

Zo verklaarde u bij de DVZ dat u na het posten van het incident in Bashrah een telefoontje kreeg van uw oom en dat u hij u tijdens dit gesprek per telefoon had bedreigd. Hij zou u ook gevraagd hebben naar zijn huis te komen en u zou daar te horen hebben gekregen dat hij uw naam had doorgegeven aan 'allerlei sjiiitische milities' (vragenlijst CGVS d.d. 2/06/2015, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u dan weer uitdrukkelijk dat het uw tante was die u had gebeld nadat u het filmpje had gepost en dat zij u enkel had gevraagd naar hun huis te komen, zonder te verduidelijken waarover het ging (gehoorverslag CGVS, p. 13). Verder beweerde u dat uw oom pas enkele maanden later, namelijk na de woordenwisseling met uw neef, voor het eerst 'een militie' had gecontacteerd (gehoorverslag CGVS, p. 14 en 18-19).

Verder repte u tijdens uw eerste gehoor met geen woord over de discussie die zou zijn ontstaan nadat u uw neef had gecontacteerd n.a.v. een voetbalmatch. U beweerde toen echter dat de situatie met uw oom opnieuw was geëscaleerd tijdens een familiebijeenkomst en dit zonder een direct aanleiding (vragenlijst CGVS d.d. 2/06/2015, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS beweert u dan weer expliciet dat u geen enkele familiebijeenkomst meer had bijgewoond tussen de twee incidenten en dat er geen ruzies hadden plaatsgevonden op de bijeenkomsten die wel werden bijgewoond door de rest van uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 20).

Nog opmerkelijk is tot slot dat u tijdens uw gehoor bij de DVZ niet hebt gesproken over de dreigbrief die uw familie kort na uw vertrek van AAH had ontvangen, noch over de brandstichting in jullie huis. Dit is opmerkelijk, aangezien u ten tijde van uw gehoor bij de DVZ wel degelijk van deze incidenten op de hoogte zou zijn geweest (vragenlijst CGVS d.d. 2/06/2015, vraag 5 en gehoorverslag CGVS, p. 14 en 20-21).

Wanneer u wordt geconfronteerd met deze uitgebreide lijst van tegenstrijdigheden, blijft u vasthouden aan uw meest recente verklaringen. Uw verklaring hiervoor dat er communicatieproblemen waren met uw tolk bij het eerste gehoor en dat niet alles werd genoteerd (gehoorverslag CGVS, p. 23), is niet afdoende. Zo werd u bij aanvang van uw gehoor op het CGVS gevraagd hoe uw gehoor bij de DVZ verlopen was. Uw antwoord klonk toen nog dat alles goed was gegaan en dat u er uitgebreid over uw problemen had kunnen vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 2). Dat u het probleem met de tolk toen niet aanhaalde, is opmerkelijk. Bovendien is het eveneens vreemd dat u pas over de problemen met de tolk spreekt nadat u met meerdere tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen wordt geconfronteerd (gehoorverslag CGVS, p. 22-23).

Bovenstaande elementen doen dan ook onherstelbare afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen en bijgevolg aan uw beweerde problemen in Irak.

Verder verklaarde u aanvankelijk twee verschillende fragmenten te hebben gepost i.v.m. het incident van Basrah: enerzijds het incident zelf en anderzijds een interview dat later met de ingenieurs werd afgenomen in Groot-Brittannië (gehoorverslag CGVS, p. 13). Wanneer u even later tijdens het gehoor wordt gevraagd welke tijdsperiode tussen die twee posts zat, verklaart u plots slechts één keer iets over dit incident te hebben gepost. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring, meent u uiteindelijk dat u toch twee berichten had gepost, maar dat uw tweede post enkel foto's betrof (gehoorverslag CGVS, p. 16). Opmerkelijk is opnieuw dat u bij de DVZ nooit iets hebt gezegd over een tweede post (vragenlijst CGVS d.d. 2/06/2015, vraag 5).

Dat u zich niet beter herinnert wat u precies had gepost i.v.m. dit incident is opmerkelijk, aangezien deze posts voor u het begin betekenden van uw problemen waardoor u uiteindelijk het land moest verlaten. Bovendien is het bijzonder bedenkelijk dat u naar eigen zeggen ongeveer een maand na uw eerste post nogmaals een bericht op Facebook zou hebben geplaatst aangaande dit incident (gehoorverslag CGVS, p. 16). Uw oom had u immers na het eerste bericht heel duidelijk gemaakt dat u en uw familie in de problemen zouden komen indien u nog eens iets in dit verband zou publiceren (gehoorverslag CGVS, p. 13). Wetende dat uw oom connecties had met AAH is het dan ook weinig aannemelijk dat u hier geen rekening mee zou hebben gehouden. Uw verklaring hiervoor dat u gewoon uw standpunt wou duidelijk maken (gehoorverslag CGVS, p. 19), is helemaal niet afdoende.

Er kan worden geconcludeerd dat na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven, de stukken in het administratieve dossier en op basis van bovenstaande argumentatie, u er niet in geslaagd bent een oprechte, gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingconventie aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande beslissing niet veranderen. Aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is zoals uitvoerig werd toegelicht in de bovenstaande beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Bovendien kunt u geen verklaring bieden voor het feit dat uw familie u niet de originele dreigbrief van AAH heeft doorgestuurd en dit terwijl zij deze brief al in handen hadden toen zij u uw andere documenten hadden opgestuurd (gehoorverslag CGVS, p. 21-22). Wat betreft de foto's van de brandstichting dient bijkomstig te worden bemerkt dat deze geen uitsluitel bieden over wie de eigenaar van het huis is, noch over de oorzaak van de moord. Bovendien moet ook u toegeven niet met zekerheid te kunnen zeggen of deze brandstichting al dan niet te maken heeft met uw persoonlijke problemen (gehoorverslag CGVS, p. 20-21).

De overige documenten die u neerlegt betreffen geen elementen die in bovenstaande beslissing in vraag werden gesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een

ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een “*appreciatiefout*” en op de schending van artikel 48/3 tot 48/7 en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 3 en 13 van het EVRM, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en “*het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt*”.

Verzoeker stelt dat de tolk bij de DVZ een Marrokkaan was, het klassiek Arabisch niet machtig was en het klassiek Arabisch uit Irak dus niet perfect kon vertalen. De kleine verschillen in verzoekers verklaringen zijn dus te wijten aan taalverschillen. Verzoeker haalde dit bij het CGVS aan zodra hij op de hoogte werd gebracht van de fouten in de vertaling van de DVZ. Bij het begin van het gehoor was hij van deze fouten nog niet op de hoogte. Hij kon de juistheid van de vertalingen in het Nederlands niet verifiëren. De advocaat stond verzoeker ook slechts later tijdens het gehoor bij. Aldus wist verzoeker niet dat er een probleem kon zijn en werd hij niet bijgestaan voor eventuele rechtzettingen in het gehoorverslag van de DVZ. De aangehaalde tegenstrijdigheden zijn niet voldoende om te oordelen dat verzoekers relaas ongelooftwaardig is.

Het CGVS betwist niet dat er een brandstichting was, gezien de neergelegde foto's. Alleen betwist het CGVS dat deze brandstichting te maken zou hebben met verzoekers persoonlijke problemen.

De veiligheidssituatie in Bagdad is erger dan het CGVS doet blijken. Verzoeker verwijst naar de informatie van verweerder. Tevens haalt hij kritiek aan op de beslissing van het CGVS inzake Bagdad. Verder verwijst verzoeker naar een arrest van het *United Kingdom Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)*. Verzoeker is afkomstig van een sjiitische buurt die reeds voorwerp werd van ernstige incidenten. Sjiitische buurten worden meer gevisieerd door aanslagen. Zij vormen doel van IS. De sjiitische militie viseren de andere mensen. Verzoeker citeert nog uit algemene informatie inzake de veiligheidssituatie in Bagdad stad, in de provincie Bagdad en in Irak in het algemeen. Het is hem onduidelijk op basis van welke criteria het CGVS stelt dat de mate van het geweld onvoldoende hoog is. De situatie in Bagdad moet worden onderzocht aan de hand van recente informatie. Het CGVS deed geen voldoende analyse. Volgens verzoeker is een loutere aanwezigheid in Bagdad voldoende voor een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift (rechtspiegingsdossier, stuk 1) ter staving van zijn betoog een arrest van het *United Kingdom Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)* (bijlage10) en algemene informatie omtrent de situatie in Bagdad en Irak (bijlagen 3-9 en 11-12).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker brengt evenmin concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan verder geen vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig

bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij geen recht zou hebben gehad op een eerlijke administratieve procedure.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.6. Verzoeker tracht vooreerst andermaal te laten uitschijnen dat zich bij de DVZ ernstige vertaalproblemen voordeden. Hij beweert dat de tolk aldaar het Arabisch, minstens het Arabisch uit Irak, onvoldoende machtig was om zijn gezegden te vertalen. Verzoeker kan in dit betoog echter geheel niet worden gevolgd. Verzoeker verklaarde de tolk die hem bijstond bij de DVZ immers duidelijk goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen deze tolk. Tevens gaf hij aan dat hij het steeds zou melden indien er zich tijdens de loop van het gehoor bij de DVZ problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk. Nergens maakte hij enige melding van zulke problemen. Verzoeker ondertekende de vragenlijst die bij de DVZ werd ingevuld bovendien uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werd voorgelezen in het Arabisch. Hij bevestigde hiermee uitdrukkelijk dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Ook de verklaring van de DVZ ondertekende verzoeker uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werd voorgelezen in het Arabisch. Hij verklaarde hiermee dat de in deze verklaringen opgenomen inlichtingen oprecht zijn (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst; stuk 15, verklaring; stuk 16, verklaring betreffende procedure). Bovendien werd bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS aan verzoeker gevraagd of het interview bij de DVZ goed was verlopen en of zich aldaar bepaalde problemen hadden voorgedaan. Verzoeker antwoordde hierop eenduidig: "Goed". Tevens gaf hij aan dat hij bij de DVZ uitgebreid kon vertellen over zijn problemen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2). Slechts nadat hij aan het einde van het gehoor bij het CGVS werd geconfronteerd met meerdere tegenstrijdigheden in zijn gezegden, beweerde verzoeker plots dat zich bij de DVZ vertaalproblemen hadden voorgedaan. Gezien

hij hiervan geen melding maakte bij de DVZ, hij zijn verklaringen aldaar uitdrukkelijk voor akkoord ondertekende nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Arabisch en hij eerder bij het CGVS nog duidelijk had aangegeven dat alles bij de DVZ goed was verlopen, kan dit bezwaarlijk ernstig worden genomen en kan dit hoegenaamd niet volstaan om afbreuk te doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS. De in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden tussen deze verklaringen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien deze door verzoeker niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen. Zij betreffen, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, geen 'kleine' tegenstrijdigheden doch hebben betrekking op de diverse cruciale elementen in zijn asielaanvraag, met name de bedreigingen door zijn oom, het ogenblik waarop deze zijn naam zou hebben doorgegeven aan een militie en de concrete aanleiding voor de escalatie van zijn problemen met zijn oom. Gezien deze tegenstrijdigheden de kern van dit relaas raken, ondergraven zij de geloofwaardigheid van dit relaas op fundamentele wijze.

Daarenboven laat verzoeker de bestreden beslissing volledig onverlet waar hierin wordt vastgesteld dat (i) hij de dreigbrief van AAH noch de brandstichting in zijn woning vermeldde bij de DVZ, en dit hoewel hij hiervan reeds op de hoogte was; (ii) hij ook bij het CGVS onderling strijdige verklaringen aflegde, met name omtrent de door hem geposte fragmenten; (iii) het opmerkelijk is dat hij niet kon aangeven wat hij precies postte; (iv) het niet aannemelijk is dat hij nogmaals een post plaatste gelet op de bedreigingen vanwege zijn oom en diens connecties met AAH. De voormelde vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker geheel onverlet worden gelaten, onverminderd overeind.

Ten aanzien van de neergelegde documenten, wordt in de bestreden beslissing tot slot met recht gemotiveerd:

“De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande beslissing niet veranderen. Aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is zoals uitvoerig werd toegelicht in de bovenstaande beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Bovendien kunt u geen verklaring bieden voor het feit dat uw familie u niet de originele dreigbrief van AAH heeft doorgestuurd en dit terwijl zij deze brief al in handen hadden toen zij u uw andere documenten hadden opgestuurd (gehoorverslag CGVS, p. 21-22). Wat betreft de foto's van de brandstichting dient bijkomstig te worden bemerkt dat deze geen uitsluiting bieden over wie de eigenaar van het huis is, noch over de oorzaak van de moord. Bovendien moet ook u toegeven niet met zekerheid te kunnen zeggen of deze brandstichting al dan niet te maken heeft met uw persoonlijke problemen (gehoorverslag CGVS, p. 20-21).

De overige documenten die u neerlegt betreffen geen elementen die in bovenstaande beslissing in vraag werden gesteld.”

Verzoeker voert geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van voormelde motieven.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een soenniet is. Hoewel uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1) blijkt dat soennieten in Bagdad een verhoogd risico kunnen lopen om slachtoffer te worden van bepaalde gewelddaden, kan uit deze informatie niet worden afgeleid dat het loutere gegeven soenniet te zijn en aanwezig te zijn in Bagdad aanleiding geeft tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Verzoeker gaf in dit kader weliswaar aan in het verleden reeds

problemen te hebben gekend omwille van het gegeven dat hij soenniet is (zo diende hij hierdoor jaren geleden te verhuizen en diende hij hierdoor enkele jaren geleden de universiteit te verlaten), doch hij haalde geen andere en recente, aan zijn religie gerelateerde problemen aan. Bovendien gaf hij aan dat de situatie in zijn wijk voor soennieten relatief veilig was en stelde hij dat zich aldaar weinig aanslagen van terroristen en minder sektarisch geweld voordoen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3, 6, 9). Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker, louter ingevolge het gegeven dat hij soenniet is, een reëel risico zou lopen op ernstige schade bij een terugkeer naar Bagdad.

Er dient echter op te worden gewezen dat verzoeker niet enkel soenniet is, doch tevens duidelijk aangaf dat zijn familienaam een probleem vormde in zijn land en regio van herkomst. Hij stelde dat veel oversten van het voormalige Baathregime deze naam droegen. Tevens preciseerde hij dat hij en zijn familieleden/stamgenoten daardoor werden beschouwd als aanhangers van Saddam Hoessein en als terroristen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.6). Nergens uit het dossier blijkt dat het CGVS verzoekers verklaringen omtrent zijn familienaam en de banden tussen zijn familie/stam en het voormalige regime van Saddam Hoessein nader onderzocht. Evenmin blijkt dat deze verklaringen, in combinatie met het gegeven dat verzoeker een soenniet is, werden afgetoetst aan de algemene veiligheidssituatie in Bagdad.

Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji, § 39).

In acht genomen dat (i) verzoeker een soenniet is, afkomstig van Bagdad; (ii) verzoeker zijn familienaam, zijn familiebanden en de banden van zijn familieleden/stamgenoten met het voormalige Baathregime bij het CGVS aanhaalde als zijnde een probleem; (iii) verzoekers verklaringen dienaangaande niet nader werden onderzocht en niet werden afgetoetst aan de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om zich een correct en volledig beeld te vormen omtrent de eventuele risico's die verzoeker op heden ingevolge deze situatie zou lopen bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

Gezien de Raad ter zake de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 oktober 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS